

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 3T/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010718
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415010718.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Petrom Lukáčom, v trestnej veci proti obžalovanému I. T., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. (ďalej len Trestného zákona) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 27.06.2016, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

I. T. narodený XX.XX.XXXX v J. Š., trvale bytom L.
XXX/XX, J. Š., nezamestnaný,

sa uznáva vinným, že

dňa 24.10.2015 v čase okolo 19.30 h na A. G. X v J. Š. nezisteným spôsobom vyliezol na balkón bytového domu nachádzajúci sa vo výške 294 cm od zeme, na čo poškodený V. T., narodený XX.XX.XXXX, sa išiel pozrieť k balkónovým dverám, ktoré otvoril, po čom ho I. T. rukou odtlačil a vošiel cez balkónové dvere do bytu, kde bol opakovane vyzvaný, aby z bytu odišiel, následne sa začal rozprávať s poškodenou L. Š., narodenou XX.XX.XXXX, ktorá sa nachádzala v byte, spoločne zišli k hlavnému vchodu, kde ju I. T. ťahal za ruky von z bytovky, následne ju pred bytovkou pustil, keď chcela odísť držal ju za ruky, dvakrát ju strčil na zem, držaním za ruky jej nedovolil odísť do bytovky a napokon ju za ruky odtiahol niekoľko desiatok metrov od vchodu, po čom na miesto prišla hliadka polície,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, Trestného zákona,
- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona,

a z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 194 odsek 2, písmeno b) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno g), písmeno h) Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (mesiacov) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, súd obvinenému ukladá probačný dohľad, ktorý bude vykonávaný probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Žiar nad Hronom a ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno e) Trestného zákona, súd obvinenému ukladá v skúšobnej dobe povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej L. Š., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Š., L. X. Š. XXX/XX a poškodenému V. T., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom J. Š., G. XXX/X.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného I. T. bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podaná na tunajší súd dňa 08.12.2015 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného V. T., svedkyne C. Š. a listinnými dôkazmi, pričom dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Obžalovaný I. T. na hlavom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. Uviedol, že v inkriminovaný deň 24.10.2015 prišiel k bytu na A. G. Č.. X v J. Š., nakoľko sa chcel stretnúť so svedkyňou L. Š.. Bola už tma, ale pred bytovkou svietilo pouličné osvetlenie. Pred bytom bol predtým už viackrát, a keďže dvere spodného vchodu do bytového domu bol zavretý, začal hádzať kamienky do balkónového okna na byte, kde sa podľa jeho vedomosti mala nachádzať svedkyňa L. Š.. S menovanou svedkyňou ako aj so svedkom V. T. sa predtým snažil neúspešne kontaktovať aj telefonicky. Po tom, ako do okna bytu začal hádzať kamienky, na balkón vystúpil svedok V. T., s ktorým sa začal rozprávať. Následne sa svedok V. T. išiel do vnútra bytu opýtať svedkyne L. Š.P., či s ním chce hovoriť a po chvíli mu oznámil, že svedkyňa L. Š. s ním hovoriť nechce a odišiel z balkóna späť do bytu zatvoriac za sebou balkónové dvere. Z prístupu svedka V. T. mal dojem, že riešenie jeho problému so svedkyňou L. Š. mu je ľahostajné, preto sa rozbehol, jednou nohou sa odrážil od múru bytového domu, rukami sa zachytil o balkón a z vonkajšej strany sa postavil k oploteniu balkóna. Potom opäť hodil kamienok do balkónových dverí. Keď svedok V. T. balkónové dvere otvoril, povedal mu, že chce hovoriť so svedkyňou L. Š., na čo svedok V. T. len rozhodil rukami, ktoré gesto vyhodnotil tak, že mu je to jedno. Následne na to preskočil na vnútornú stranu balkóna a vošiel do bytu, v ktorom vstupe mu svedok V. T. stojac od neho na vzdialenosť 1,5 m nijakým spôsobom nebránil. Nedošlo medzi nimi k nijakému fyzickému kontaktu. Do bytu vošiel preto, lebo sa chcel rozprávať s L. Š., s ktorou mal toho času priateľský aj intímny vzťah. Po tom, ako sa dostal do bytu, svedkyňa L. Š. chvíľami vrieskala a opakovane ho posielala „do piče“. Chvíľami bola aj normálna. On sa s ňou chcel rozprávať „o živote“. Počas rozhovoru so svedkyňou L. Š. bol svedok V. T. v izbe aj v iných priestoroch bytu, neskôr ho spolu s L. Š. posielal von s tým, aby „vypadli“, preto odišiel z bytu vchodovými dverami a za ním dobrovoľne aj svedkyňa L. Š.. Pred bytovkou sa potom so svedkyňou L. Š. zoči - voči ešte rozprávali, doberali sa. Svedkyňa L. Š.P. menila nálady, miestami vrieskala, potom bola normálna a napokon naňho vytiahla nožičky, ktoré si zrejme priniesla z bytu a začala sa naňho zaháňať a nesúvisle vykrikovala. Jej konanie vyhodnotil tak, že asi chcela byť zaujímavá a akčná. V tomto štádiu ich rozhovoru bol na mieste prítomný aj svedok V. T., ktorý svedkyňu L. Š. zaháňajúcu sa nožičkami chytil oboma rukami. Svedkyňu L. Š. k ničomu nenútil, von z bytovky ju za ruky neťahal, od vchodu bytovému domu sa k cestnej komunikácii (kde následne došlo k incidentu s nožičkami) obidvaja dostali bežným spôsobom, chvíľu šiel sám popredu, potom Ťahal svedkyňu L. Š. za ruky, následne Ťahala aj ona jeho, potom šiel opäť vpredu sám a ona za ním, nadávajúc mu. Počas vzájomného poťahovania sa svedkyňa ocitla na zemi, hodila sa na zem sama, asi aby ju svedok V. T. dvíhal. Potom šiel opäť vpredu sám a ona za ním, nadávajúc mu. Incident zaregistrovali susedia, ktorí zrejme privolali políciu. Keď na miesto prišla hliadka štátnej aj mestskej polície, všetci traja, teda on, svedkyňa L. Š. ako aj svedok V. T. im zhodne povedali, že sa nič nestalo.

Incident sa potom skončil, on odišiel domov a svedkyňa L. Š. so svedkom V. T. sa vrátili do bytu. Po predmetnom incidente bol v byte ešte asi 3 až 4 krát na návšteve, na pozvanie svedka V. T., s ktorým sa poznali už pred samotným incidentom.

Svedok - poškodený V. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v inkriminovaný deň, 24.10.2015 v čase okolo 19.30 h počul, ako mu niekto hodil skalku do okna. Preto podišiel k balkónovému oknu, toto otvoril a videl obžalovaného schovávať sa z vonkajšej strany balkóna za oplotením, pod parapetou. Následne sa obžalovaný postavil, podišiel k nemu, bez akéhokoľvek rozhovoru ho odstrčil a vošiel do bytu. V byte bola v tom čase svedkyňa L. Š., ktorá podľa jeho vedomostí mala s obžalovaným priateľský, intímny vzťah, ktorý trval asi tri dni. Svedkyňa L. Š. uňho občasne bývala, sem tam si priniesla kufre, neskôr sa zas odsťahovala. Obžalovaný na jeho výzvy, aby opustil byt, nijakým spôsobom nereagoval, stál v obývačke dožadujúc sa rozhovoru s L. Š., ktorá naopak rozhovor s obžalovaným odmietala. Následne za účelom, aby obžalovaný opustil jeho byt, svedkyňa L. Š. pripustila, že sa s obžalovaným vonku porozpráva. Obžalovaný s prísľubom rozhovoru vyšiel vchodovými dverami von z bytu, na čo sa svedkyňa L. Š. snažila zabuchnúť za ním dvere, čo sa jej nepodarilo, nakoľko obžalovaný pretlačil svoju ruku medzi dvere a ich rám, tak, že dvere sa im so svedkyňou L. Š. nepodarilo zavrieť ani spoločnou snahou. Počas celého incidentu prebiehala vyhrotená hádka, fyzické strkanie sa vnútri bytu, čo trvalo asi pol hodinu, až kým obžalovaný so svedkyňou L. Š. neopustili byt. Hlavným účelom bolo dostať obžalovaného von z bytu. Po určitom čase, ako obžalovaný a svedkyňa L. Š. odišli von z bytu počul, ako svedkyňa L. Š. kričí o pomoc, preto rýchlo zbehol dolu pred bytový dom. Pred bytovým domom videl, ako obžalovaný drží svedkyňu L. Š. za ruky, resp. okolo pása a ťahá ju preč smerom od bytovky. Z konania svedkyne L. Š. vydedukoval, že sa obžalovanému chcela vymaniť a vrátiť sa späť do bytu. Následne videl, ako svedkyňa L. Š. počas súboja s obžalovaným vytiahla z kabelky nôž, zrejme s úmyslom použiť ho ako vyhrážku a donútiť obžalovaného, aby ju pustil. Využívajúc súboj medzi obžalovaným a svedkyňou L. Š., vytiahol svedkyňu z ruky a odhodil ho na zem. Následne svedkyňa L. Š. vytiahla z kabelky ďalší nožík, o ktorom tiež nemal žiadnu vedomosť. I po odzbrojení svedkyne, túto obžalovaný neustále držal s úmyslom odtiahnuť ju od bytovky, sústavne ju držal za ruky a ťahal smerom k cestnej komunikácii. Svedkyňa sa obžalovanému miestami vytrhla, avšak obžalovaný ju vždy zachytil. V čase incidentu pred bytovou nebolo inštalované pouličné osvetlenie, scénu čiastočne osvetľovalo osvetlenie z cestnej komunikácie, pod ktorým osvetlením bola čiastočná viditeľnosť a dali sa rozoznať jednotlivé kroky. Súboj trval 20 až 30 minút, išlo o dlhý fyzický kontakt, ktorý trval až dovtedy, kým na mieste nezastavila hliadka mestskej polície. Incident sledovali aj susedia z bytovky, konkrétne videl svedkyňu C. Š.. Po tom, čo celú situáciu upokojila privolaná hliadka mestskej polície a obžalovaný odišiel preč, so svedkyňou L. Š. sa po návrate do bytu dohodli, že pôjdu podať trestné oznámenie.

Z prečítanej výpovede svedka - poškodeného V. T. z prípravného konania okrem iného vyplynulo, že v inkriminovaný deň 24.10.2015 po tom, ako vstúpil na balkón, videl obžalovaného stáť oproti nemu a vchádzal do bytu tak, že ho pravou rukou v oblasti brucha posunul doprava, pričom z jeho pohľadu nešlo o žiadne sotenie. Obžalovanému ustúpil a on vošiel dnu. Následne mu však vravel, že tam nemá čo robiť a nech ide ihneď preč. K následnému daniu v byte uviedol, že k žiadnemu fyzickému napádaniu nedošlo, obžalovaný chcel, aby sa s ním L. Š. rozprávala, s čím ona napokon súhlasila. Predtým ešte odbehla do kuchyne vziať nejaké veci. Pred vchodovými dverami sa s obžalovaným doťahovala, kto z dverí vyjde von ako prvý. Pokiaľ bola svedkyňa L. Š. s obžalovaným v byte, kričala a plakala a ťahala ho von.

Rozpory vo svojich výpovediach z prípravného konania a z hlavného pojednávania odstránil svedok tak, že spočiatku, keď po dopadnutí kamienka na balkón pozeral z obývačky cez škáru na balkón, obžalovaného na balkóne neregistroval. Zbadal ho, až keď otvoril dvere, čo bol časový úsek asi 5 sekúnd od momentu, kedy situáciu na balkóne sledoval len cez škáru. Pokiaľ ide o následné dianie v byte uviedol, že netvrdil, že sa snažil zatvoriť dvere. Vchodové dvere do bytu sa za obžalovaným snažila zabuchnúť svedkyňa L. Š. po tom, čo obžalovaný vyšiel z bytu. K tvrdeným odchýlkam vo výpovediach svedok uviedol, že výpoveď v prípravnom konaní sa neučil naspamäť a od času jeho výpovede v prípravnom konaní uplynula už doba pol roka.

Svedkyňa C. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v inkriminovaný deň nebola svedkyňou žiadneho incidentu medzi obžalovaným a svedkom - poškodeným V. T., resp. svedkyňou L. Š.. Uviedla, že svedok V. T. jej je sused, on býva na prvom poschodí bytového domu, ona na druhom poschodí bytového domu. Obžalovaného nepozná. Uviedla, že nekontroluje, čo sa deje pred bytovkou, iba raz volala políciu, keď jej v aprílu roku 2016 na byt vyzváňali nejakí traja chlapci. Má narušený zdravotný stav,

prekonala tri infarkty. Záverom uviedla, že v byte svedka V. T. sa pravidelne konajú oslavy, ktorých sa zúčastňujú mladí ľudia, ktorí tam požívajú aj alkoholické nápoje. Spolu so susedmi mu často dohovárali, ale k jeho náprave v tejto súvislosti nedošlo, preto je podľa jej názoru klamár.

Zo zápisnice o obhliadky miesta činu zo dňa 25.10.2015 bolo zistiteľné, že byt, v ktorom došlo k žalovanému skutku sa nachádza v dvojposchodovom bytovom dome na G. A. Č.. X E. J. Š.. Na prvom poschodí bytového domu v smere vľavo sa nachádza byt, v ktorom býva svedok V. T.. Balkón predmetného bytu je vo výške 294 cm od zeme, je dlhý 360 cm a široký 93 cm a po jeho obvode je osadené kovové zábradlie so sklenenou výplňou, ktorá je vysoká 113 cm, dlhá 332 cm a široká 72 cm.

Súčasťou zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 25.10.2015 je fotodokumentácia, konkrétne fotografie balkónových dverí a samotného balkóna z exteriéru aj z pohľadu interiéru, fotografie vchodových dverí bytového domu, vstupná hala bytového domu, schodište a dvere bytu svedka V. T. odfotené z chodby aj z vnútra bytu.

Podľa § 2 odsek 10 alinea prvá veta Trestného poriadku postupujú orgány činné v trestnom konaní a súd tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy zistené zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Nakoľko v prejednávanej veci stoja proti sebe dve odlišné verzie skutkového deja, na jednej strane je to verzia obžaloby podporovaná výpoveďou svedka - poškodeného V. T. a na strane druhej verzia obhajoby obžalovaného I. T.. Bolo preto úlohou súdu starostlivo vyhodnotiť dôveryhodnosť jednotlivých výpovedí obžalovaného a svedka - poškodeného V. T. ako aj reálnosť priebehu jednotlivých verzii skutku. Uveriť jednej verzii priebehu skutku len preto, že súd neverí druhej, nie je prípustné.

Okolnosťami dôležitými pre celkové posúdenie skutku boli aj tie skutočnosti, že obžalovaný mal v minulosti so svedkyňou L. Š. fyzický konflikt (dňa 26.04.2015 ju napadol vo svojom osobnom motorovom vozidle, za čo bol priestupkovo stíhaný), menovaná svedkyňa bola jeho bývalá priateľka a s touto sa rozišiel len tesne pred tým, ako v inkriminovaný deň malo dôjsť k žalovanému skutku. Obžalovaný je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka V. T.. Aj napriek tomu, že obžalovaný I. T. spáchanie skutku od samého začiatku trestného konania popieral, na podporu jeho tvrdení, nebol v konaní vyprodukovaný žiaden dôkaz. Hoci obžaloba je podporená len jednou svedeckou výpoveďou spomínaného svedka V. T. (keďže svedkyňa L. Š. využila právo odmietnuť vypovedať a svedkyňa C. Š. vypovedala, že v inkriminovaný deň nebola svedkyňou žiadneho incidentu), súd je toho názoru, že predmetná svedecká výpoveď je neprotirečivá, nevykazuje žiadne rozpory a poskytuje súdu logický obraz o spáchanom skutku. V konaní nikto nespochybňoval, že obžalovaný sa chcel v inkriminovaný deň rozprávať so svedkyňou L. Š., čo ona odmietala. Samotný obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdil, že nereagovala na jeho telefonické hovory. Z výpovede obžalovaného ako aj z výpovede svedka V. T. tiež zhodne vyplynulo, že obžalovaný sa do bytu poškodeného (kde bola v tom čase svedkyňa L. Š.) dostal cez balkónové dvere bytového domu na ulici G. X E. J. Š.. Z fotodokumentácie, ktorá je súčasťou spisového materiálu vyplynulo, že vstup do bytového domu je možný cez vchodové dvere, balkón, ktorý obžalovaný využil ako vstup do bytového domu je vo výške 294 cm od zeme. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v snahe vyvinieť sa so žalovaného skutku vysvetľoval, že svedok V. T.Č. otvoril balkónové dvere svojho bytu a na jeho naliehanie o rozhovor so svedkyňou L. Š. len rozhodil rukami, z čoho on potom vydedukoval, že svedkovi V. T. „je to jedno“, a teda nenamieta voči jeho vstupu do obydľia. Akýkoľvek výslovný, resp. konkludentný súhlas so vstupom do bytu však vo svojej výpovedi vylúčil svedok V. T., ktorý uviedol, že obžalovaný stojac pred ním na balkóne, ho bez akéhokoľvek rozhovoru odstrčil a vošiel do bytu. Za neoprávnené vniknutie do obydľia iného treba považovať každé nežiaduce, bez súhlasu, alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do obydľia, ktorým sa zasahuje do domovej slobody. Skutočnosť, že svedok V. T. najprv v prípravnom konaní tvrdil, že obžalovaného skrývajúceho sa na balkóne najprv nezbadal a videl ho, až keď vošiel na balkón, a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného videl schovávať sa z vonkajšej strany balkóna za oplotením, pod parapetou, nemá žiadny vplyv na posúdenie, či obžalovanému bol

týmto svedkom daný súhlas na vstup do jeho bytu. So samotnej výpovede obžalovaného vyplynulo, že pri prvom rozhovore so svedkom V. T., tento svedok obžalovaného nevpustil do bytu, iba mu oznámil, že svedkyňa L. Š. s ním nechce hovoriť a zavrel za sebou dvere na balkóne. Uvedené konanie obžalovaného zjavne neodradilo a opätovne hodil do okna svedka V. T. kamienok. Z takto vykonaného dokazovania možno vyvodiť záver, že keby svedok V. T. súhlasil so vstupom obžalovaného do jeho bytu, zrejme by ho vpustil buď hlavným vchodom, alebo by ho vpustil do bytu hneď pri prvom kontakte s ním v priestoroch balkóna. V konaní však nebol vyprodukovaný žiaden dôkaz svedčiaci v prospech udelenia súhlasu so vstupom do bytu pre obžalovaného. Nesúhlas so vstupom do bytu musel byť obžalovanému známy najneskôr v tom čase, keď svedok V. T. podľa vyjadrenia obžalovaného zavrel za sebou balkónové dvere súčasne mu oznámiač, že svedkyňa L. Š. s ním odmieta hovoriť. Z výsledkov takto vykonaného dokazovania teda nevyplýval žiaden súhlas svedka V. T. so vstupom do jeho bytu, a to ani súhlas udelený konkludentnou formou. Obžaloba je tak podľa názoru súdu v tejto fáze skutku dôvodná, keď vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je v prejednávacom prípade domová sloboda, resp. nedotknuteľnosť obydlia, keď obžalovaný svedka V. T. odtlačil od balkónových dverí a vošiel do bytu za účelom stretnutia so svedkyňou L. Š., ktoré stretnutie si v obžalobe uvedeným spôsobom vynútil napriek tomu, že v tomto mu bolo (v súlade s deklarovanom prejavom vôle svedkyne) nepochybne (minimálne verbálne) bránené svedkom V. T..

Z výpovede svedka V. T. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že počas stretnutia obžalovaného a svedkyne L. Š. prebiehala medzi nimi hádka, fyzické strkanie, ktoré trvalo až dovtedy pokiaľ obidvaja neopustili byt. Uvedená časť výpovede v podstate korelovala s výpoveďou obžalovaného, ktorý uviedol, že svedkyňa L. Š. naňho kričala, aby „vypadol“, kričala a vulgárne mu nadávala. Od počiatku, ako obžalovaný vstúpil do bytu, resp. od momentu, ako sa svedkyňa dozvedela, že obžalovaný sa dožaduje rozhovoru s ňou, odmietala kontakt s ním, preto súd neuveril obhajobe, že svedkyňa L. Š. odišla z bytu svedka V. T. celkom dobrovoľne. Počas rozhovoru pred bytovkou tak obžalovaný ako aj svedok V. T. zhodne potvrdili, že medzi obžalovaným a svedkyňou L. Š. došlo k poťahovaniu za ruky a svedkyňa kričala. Obžalovaný síce tvrdil, že svedkyňu k ničomu nenútil a kričala zrejme preto, že chcela byť „zaujímavá“ a „akčná“ a dokonca sama spadla na zem. V rozpore s uvedeným tvrdením bola výpoveď svedka V. T., ktorý uviedol, že videl, ako obžalovaný drží svedkyňu L. Š. za ruky, respektíve okolo pása a ťahá ju preč smerom od bytovky. Počul ju dokonca kričať o pomoc. Z konania svedkyne L. Š. vydedukoval, že sa obžalovanému chcela vymaniť a vrátiť sa späť do bytu. Obžalobou prezentovanú verziu skutku, pokiaľ ide o jeho druhú fázu, zdôveryhodnila aj skutočnosť, že svedkyňa L. Š. vyťahla proti obžalovanému z tašky opakovane nožík, k čomu by zrejme nedošlo, keby nebola v zovretí obžalovaného, alebo keby s obžalovaným išla dobrovoľne, na základe slobodného rozhodnutia. Je preto nepravdepodobné, že samotná svedkyňa L. Š. ťahala obžalovaného smerom od vchodu, keď v konečnom dôsledku aj po skončení incidentu neodišla s obžalovaným, ale vrátila sa do bytu svedka V. T.. Hoci svedkyňa C. Š. označila poškodeného - svedka V. T. ako klamára (v súvislosti s nedodržaním sľubu vedenia zaužívaného spôsobu života v bytovke), v kontexte vykonaného dokazovania nebol preukázaný žiaden motív svedka V. T. krivým svedectvom škodiť obžalovanému.

Na základe vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku a konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194, odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný neoprávnene vnikol do obydlia (bytu) poškodeného a spáchal taký čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a zároveň inému (svedkyňa L. Š.) bez oprávnenia brániť užívať osobnú slobodu. Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle podľa § 15 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým chráneným záujmom je v prejednávacom prípade nedotknuteľnosť obydlia a osobná sloboda.

Súd ďalej vykonal dokazovanie aj v súvislosti s výrokom o treste, a to predovšetkým prečítaním listinných dôkazov. Z týchto listinných dôkazov mal potom za preukázané, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu v meste J. Š., L. Č.. XXX/XX, kde žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou E. T. a s bratom. Obžalovaný bol v priestupkovom konaní riešený 2x, a to za priestupok proti majetku v roku 2010, za ktorý mu bola uložená pokuta 20 € v blokovom konaní a za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 26.04.2015 vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. Škoda

Felicia fyzicky napadol priateľku L. Š. tak, že ju niekoľkokrát udrel päťami oboch rúk do oblasti tváre, avšak nespôsobil jej zranenie, ktoré by si vyžiadalo lekárske ošetrenie, liečenie ani práceneschopnosť. Obžalovaný bol 8x súdne trestaný, naposledy v roku 2011, kedy bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2 T 158/2011 zo dňa 26.09.2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu stredného stupňa stráženia. Z miesta trvalého bydliska mu nie je nič vytýkané.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd vyhodnotil v intenciách § 34 Trestného zákona v spojení s § 38 Trestného zákona všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti - spáchanie trestného činu v mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu (v byte; § 37 písmeno g/ Trestného zákona) a spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona). Poľahčujúce okolnosti súd u obžalovaného nezistil. Keďže u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného (§ 41 odsek 1 Trestného zákona) o jednu tretinu. Vzhľadom na uvedené je potom v prípade obžalovaného trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 4 mesiace (t. j. 28 mesiacov) až 5 rokov. Trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatela, pričom súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov a má vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela. Funkciou trestu je zároveň postihnúť výlučne páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súd po vyhodnení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že represívny aj preventívny účinok trestu v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie zabezpečí v prípade obžalovaného trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky. Súd zohľadniac uvedené kritériá dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovaného splnený uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t. j. trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov. Takto uložený skôr mierny trest musí byť pre obžalovaného dostatočným ponaučením, že pre prípad ďalšieho protiprávneho konania by už mohol byť postihnutý nepochybne prísnejšie.

Súd zároveň podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov a za účelom zintenzívnenia trestu odňatia slobody mu s poukazom na § 51 odsek 2 Trestného zákona uložil probačný dohľad, ktorý bude vykonávaný probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno e) Trestného zákona súd obžalovanému zároveň uložil povinnosť osobne sa ospravedlniť svedkyni L. Š. a svedkovi V. T..

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 3 T 98/2015. Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody. Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.